

SANTA MARIA DE BELL-LLOC

La menció més antiga és del 14 de setembre de 1260, data en la qual el veguer de la Cerdanya restituí un camp al rector.

Es creu que va tenir annexa una domus hospitalis o casa de viatgers. Pel seu privilegiat emplaçament hom creu que Santa Maria de Bell-lloc seria un exemple de sacralització d'un indret de culte pagà molt arrelat. Pertanyia la pagus liviensis. L'edifici és del segle XIII i consta d'una única nau encapçalada per una absis semicircular. Malgrat reformes posteriors, part de la nau conserva la volta de canó així com l'absis cobert amb una volta de quart d'esfera. A la façana sud trobem una porta amb arc apuntat i a la de ponent el campanar d'espadanya amb tres ulls. A Sant Joan de Dorres es conserva una talla de la Mare de Déu, potser del segle XI, força singular i sense comparació amb les altres romàniques per la seva simplicitat i exotisme. Hom parla d'un estil escultòric arrelat en la tradició del treball de la fusta dels pastors.

